

Iznāk pirmdienas pēcpusdienā

Redakcija un kantora: Rīga, Pils ielā Nr. 9, dz. 8 (blakus bij. Nodokļu dep.). Darba laiks katru dienu no pl. 10—12 un 13—15.

Pašta tehnikas rēķina 21175.

29. decembrī 1941. Nr. 11.

Jaunā gadā

Reiz atkal mēs stāvam gadu mījas priekšvakarā. Tas ir tāds svarīgs brīdis, kas pamudina mēt slatu atpakaļ un reizē arī vērsties nākotnē. 1942. gadu sagaidot šim domām piemīt daudz dziļāka vērtība, jo pašreiz gandrīz visas tautas zemes virsū pārdzīvo kara vētras.

Ieejot Jaunajā gadā, tās tautas, kas saslēkušās kopā ar Jaunās Eiropas radītāju — Lielvāciju nedrīkst domāt par ikdienas sīkajām lietām, bet gan par savu kopējo uzdevumu — cīnīties un uzvarēt. Tas ir pats svarīgākais Jaunajā gadā, kas mums uzliek lielus un ievērojamus pienākumus. Bet tos pildīt mēs grūti, ja arī latviešu tautas sirds pūkstēs nevien pateicībā, bet vēl daudz vairāk — nesalauzāmā vienotībā un uzvarēt gribā.

Jaunajā gadā šai uzvarēt gribai jābūt tikpat stipra kā līdzim, tad, kaut asinim pērkta, ausis Eiropas brīvības gaisma. Lielvācija šo cīņai uzskūsi par Eiropas likteni un vedīs to uzvaru pilnā galā.

Sai gadu mija atkal ikviens savās domās aizklidēsim nākotnē. Nē, tā nesola vieglumu un prieku, bet gan jau raša pašizliedzību, varbūt upurus, kas dzīvojo sirdim liks asinot. Bet šos grūtajos brīžos varoņi Eiropas karotāji saslēgsies ciešā brālībā. Lielus mērķus aizsniedzot un ciešanas izjūtot cilvēks savos biedros redz daudz ko vairāk, nekā laisku diēdiena dzīvi vedot. Tad, līdz tam it kā apstāptas, rodas lielas personības, kas ar savu varoņgaru spēji aizraut un mudina lielām cīņām.

Jaunā gadā dzīves sliksni pārkāpjot cilvēks paraugās uz bijšo. Šobrīd latviešu tautai ir baigs atskats pagātnē. Mūsu tautas gada lūmā mūsē bija kā smags asaru kauss, kuru vēl šobrīd neesam iztakojuši. Latviešu tautas dzīvā sirds astoņ par tiem, kurus ažiātiskie žida ieročnesēji nokāva, un tiem, kuri, varbūt, vēl dzīvi klist krievzemes nāves tīkās. Tas laiks latviešu tautas vēsturē ieies kā balsmīgākais, kādu vēl nekad neesam pārdzīvojuši.

Tagad Jaunajā gadā, mūsu tauta raugās drosmīgām acīm, kaut plosās karš. Mūsu nākotni nospraudis vāci, to zinām un uzticamies, jo ar viņiem mums viens ceļš līdz galīgai uzvarai. Šis kopējais ceļš mums jau sācies, bet nostiprināsies dzīves un kara cīņi ugunīs Jaunajā gadā. Vācu ieroči latviešu tautu atdēva dzīvei, tādēļ mūsu uzdevums ir ieslēgties varoņo Jaunās Eiropas cīņāju saimē.

Arī latviešu sportistu saime Jaunā gadā sagaida mašu un pacilitāti garu. Jaunais dzīves posms pavērsis plašā un neapņēgamas izredzes, kuru piepildījumu piedzīvojam jau Jaunajā gadā. Kā visās dzīves nozarēs, tā arī sportā, mums ceļa vadonis būs vācu tauta, kuras augstais kultūras līmenis tik ļoti zināms. Tagad arī latviešu sporta dzīve vadīsies no vācu sporta kultūras un krietnās disciplīnas. Tā ir jūra latviešu sporta zelsanai.

Tomēr arī mūsu sportistiem jāievēro, ka šobrīd vēl viss nevar būt tā, kā mēs to vēlētos. Jaunajā gadā, līdz kara pēdējam cēlienam, vēl arvien pats svarīgākais būs cīņa par Eiropas laimi un brīvību. Ticam, ka latviņu sporta laudis to izpratis visu pilnībā, ziedojoš savi spēkus cīņai par uzvaru. Mēs, latvieši, vispirms gribam redzēt augstu pār kānijas laukiem plivošam Lielvācijas kara karogu kā uzvaras zīmi, lai tikai tad teiktos pēc ikdienas laimes.

Jaunajā gadā būsim gatavi nest upurus un ziedot Eiropas tautu kara sārnam. Tas ir svētākais pienākums, kurš degs un kvēlos latviešu sirdis.

Laimīgu jauno gadu!

Alfons Bērziņš izcīna Ziemas svētku balvu

Eiropas meistars uzvar visās četrās distancēs

Galvenā sacensībā — Ziemas svētku balvas izcīnā piedalījās mūsu 6 teicamākie 1. klases ātrslidotāji. Viņi sacentās 500 m, 1500 m, 3000 m un 5000 m slidojumos.

500 METROS BĒRZIŅŠ SA-SNIEDZ SACHŠU LABĀKO REZULTĀTU.

Kā pēdējie no 1. klases ātrslidotājiem 500 metrus skrēja abi mūsu izcilākie sprinteri — Bērziņš un Alfrēds Bīte. Pirmajos pāros labāko rezultātu bija uzrādījis Tabaks — 48,0 sekundes. Viņš galīgā klasifikācijā tomēr ierindojās tikai 3. vietā, jo abi pēdējie 500 m veicēji — Bērziņš un Bīte ievērojami pārspēja Tabaku varējumu. Bērziņa — Bītes divcīņa jau pirmajos metros izvērtās ļoti sāva. Līdz pusceļam viņi cīnījās plecu pie pleca, bet tad Bērziņš sāka no sava pretinieka mazliet attālināties.

Ziemas svētku balvas izcīnītājs — Eiropas meistars A. Bērziņš slido 5000 m distancē. Aizmugurē jaunās paaudzes ātrslidotāja Krastiņš, nās paaudzes ātrslidotāja Krastiņš, O. Sprūdes uzņēmums.

Mūsu labākie ātrslidotāji vakar un aizvakar ACS «Atpūta un dzīvotprieks» slidotavā absolvēja jaunās sezonas pirmās ievērojamākās sacensības — Ziemas svētku balvas izcīņu. Jaunās latviešu sporta biedrības Daugavieši organizētās sacikstes ar uzrunu atklāja sacikšu goda protektors, iekšējās pārvaldes un personāllietu ģenerāldirektorijas ģenerāldirektors ģenerālis Dankers.

Ziemas svētku balvu pārliecinoši izcīnīja Eiropas meistars Alfons Bērziņš. Viņš atzīmēja labākos rezultātus visās 4 distancēs, tā kopnovērtējumā gūstot pārliecinošu uzvaru. 2. vietā ierindojās Tabaks — 48,0 sekundes. Viņš galīgā klasifikācijā tomēr ierindojās tikai 3. vietā, jo abi pēdējie 500 m veicēji — Bērziņš un Bīte ievērojami pārspēja Tabaku varējumu. Bērziņa — Bītes divcīņa jau pirmajos metros izvērtās ļoti sāva. Līdz pusceļam viņi cīnījās plecu pie pleca, bet tad Bērziņš sāka no sava pretinieka mazliet attālināties.

Savu uzvaru Bērziņš pilnīgi nodrošināja pēdējā lokā, kur viņš slidoja pa iekšējo celiņu. Bērziņš mērķi sasniedza 45,6 sekundēs, Alfr. Bīte — 46,3 sek. Ievērojot sezonas sākumu, šie sasniegumi uzskatāmi par īsti teicamiem. Vēlāk arī noskaidrojās, ka nevienā citā distancē neatzīmējās tik labi rezultāti. Tādi 500 metros Bērziņš sasniedza sarikojuma labāko rezultātu. 500 m tehniskie rezultāti — 1. Bērziņš 45,6 sek.; 2. A. Bīte 46,3; 3. Tabaks 48,0; 4. Krastiņš un Ābols 48,3; 5. Belinš 50,1. Jau sacensības 500 m distancē liecināja, ka abus nopietnākos 2. vietas kandidātus Tabaku un A. Bīti, nopietni apdraud jaunie ātriniekā — Krastiņš un Ābols. Vēlākie slidojumi to pierādīja vēl spilgtāk.

PARSTEIGUMS 3000 m DISTANCĒ — TABAKS 4. VIETĀ.

Tabaks pašreiz atrodas tālu no savas pagājušās sezonas formas. Tas noskaidrojās 3000 m slidojumā, kur Tabaks ne tikai nespēja

Jauni latviešu sporta vadītāji

Fiziskās kultūras un sporta pārvalde bijušā Latvijas brīvvalsts teritorijā ir padota Iekšējās pārvaldes ģenerāldirektorijai, kas par sporta lietu pārzini izraudzījusi ģenerāldirektorijas ģenerāldirektora vietnieku E. Andersonu.

Saziņā ar Iekšējās pārvaldes ģenerāldirektoriju, Fiziskās kultūras un sporta pārvaldes priekšnieks R. Plūme par FK un SP operatīvās daļas vadītāju apstiprinājis Arvidu Bertin - Bērziņu un par administratīvās daļas vadītāju — Jēkabu Kārklīņu. Abi apstiprinātie FK un SP daļu vadītāji ir ļoti pazīstami latviešu sporta darbinieki. A. Bertin-Bērziņš ir vairākkārtējs latviešu meistars tenisā, kā arī ilggadīgs mūsu tenisa izlases vienības kapteinis. Viņš atzīmēja ievērojamas sekmes daudzās starptautiskās cīņās. Pēc bolševiku aizdzīšanas A. Bertin-Bērziņš vadīja pirmos latviešu sporta dzīves atjaunošanas darbus. Viņa vadībā risinājās pirmās atbrīvoto latviešu sporta sacikstes dažādās nozarēs, kas visas guva vispārēju atzinību ar teicamu organizāciju.

J. Kārklīņš ir ilgus gadus pazīstams kā rosīgs ziemas sporta un ritenbraukšanas darbinieks. Sevišķu atzinību viņš izpelnījies ar savu nenogurstošu darbu ātrslidošanas sekcijā. 1938. gadā Rīgā notika Eiropas meistarsacikstes ātrslidošanā, kuras radīja lielu ievēribu ārzemēs ar savu teicamo organizāciju. J. Kārklīņš bija šo organizācijas darbu vadītājs. Ar jaunajiem daļu vadītājiem latviešu sports sev ieguvis pašizliedzīgus un lietpratīgus darbiniekus.

Notiks pirmais basketbola turnīrs

Fiziskās kultūras un sporta pārvalde ierīkojusi jaunu basketbola zāli Ērgļu ielā 13. Tur basketbolisti jau uzsākuši treniņus, un 3. un 4. janvārī jaunajā zālē notiks pirmās šīs sezonas basketbola sacikstes. Risināsies 4 Rīgas labāko vienību turnīrs, kurā piedalīsies Daugaviešu, Rīgas Sporta Kluba, US un Starta piecnieki. Vienību sacīkstēs darbosies visi mūsu izcilākie basketbolisti: Daugaviešu — Graudiņš, Kazāks, Bulle, Tilmanis, Jansons, Šulmanis; Rīgas Sporta Kluba — Melderis, Vanags, Ārens, Justs, Stuppiņš; US — Elmāts, Hermannovskis, Krisona, Lerchs, Andersons; Starta — Krauklis, Šulca, Vītols, Zebeliņš, Ābols, Ailis, Berkolds.

3. janvārī sacikstes sāksies plkst. 18. Sacentīsies Rīgas Sporta Klubs — Starta (Ieneši V. Maikē, J. Augusts) un Daugavieši — US (O. Porietis, E. Kivītis). 4. janvārī plkst. 16 spēlēs sievietes vienības — Rīgas Sporta Klubs ar Jelgavas Vingrošanas un Sporta Biedrību. Tad 4 vienību turnīra turpinājumā sacentīsies pirmās dienas zaudētāji un finālā — uzvarētāji. Vienības spēju samērs šķiet ļoti līdzvērtīgs, kādēļ turnīra sacensības gaidāmas ar lielu interesi. Rīdziniekiem būs arī patīkami pirmo reizi iepazīties ar Jelgavas basketbolistiem.

Atzīmējams, ka jaunā basketbola zāle atrodas pie pilsētas stādiona un ērti sasniedzama ar 3 tramvaju.

104,150 p.; 4. Krastiņš 104,200 p.; 5. Ābols 104,267 p. un 6. Belinš 109,81 p. Pēc pirmās dienas kļuva skaidrs, ka cīņu turpinājumā būs grūti apdraudēt Bērziņa uzvaru, bet toties interesanta cīņa bija gaidāma kopējā klasifikācijā 2. vietas dēļ.

A. BĪTES CERĪBAS IZKLIDINA KRITIENS 1500 m SLIDOJUMĀ.

Pirmās dienas sacensību noslēgumā A. Bīte gandrīz punktu priekšā Tabakam kopvērtējumā ienēma 2. vietu. 1500 m distancē vajadzēja izšķirt, vai A. Bītem ir izredzes arī šo vietu paturēt. Bīte skrēja pāri ar Bērziņu. Jau pirmā lokā A. Bīte krita, un līdz ar to viņa cerības iegūt 2. vietu bija izklidinātas. Viņš krietot zaudēja mazākais 5—6 tik vērtīgās sekundes. Kad A. Bīte piecēlās, tad Bērziņš viņam atrādās jau tālu priekšā. Bērziņš smagajā miglānā gaisā, kas ļoti apgrūtināja elpošanu, 1500 m veica 2:35,4 minūtēs. Atkal viņu pārspēt pa spēkam nebija nevienam no pārējiem sacensotiem. Tabaks nopietnu pretinieku atrada Ābola personā. Tikai spēcīgāks finišs nodrošināja Tabakam uzvaru ar 3 desmitdaļu sekundes starpību un 2. vietu. Tabaka laiks 2:39,6 min.; 3. Ābols 2:39,9; 4. Krastiņš 2:40,4; 5. Belinš 2:42,2; 6. A. Bīte 2:47,5. Pēc 1500 metriem Tabaka 2. vietu apdraudēja vairs vienīgi Ābols.

0,4 SEKUNDES IZSKIR BĒRZIŅA UZVARU 5000 METROS.

Zinot drošu uzvaru kopējā vērtējumā, Bērziņš pēdējā sacensībā — 5000 m distancē vairs sevišķi nepiespiedās. Viņš 5000 metrus, (Turpinājums 3. lpp.)

izturēt savu partnera Bērziņa tempu, bet viņa laiku pārspēja arī Krastiņš un Ābols, kuru cīņa 3000 metros izvērtās vissivākā. Tikai pēdējā riņķī Krastiņš izrādījās mazliet izturīgāks. Viņš sasniedza mērķi dažus metrus ātrāk par Ābolu. Krastiņš 3000 m distancē atzīmēja otru labāko laiku. Ābols ienēma 3. vietu, atstājot kā 4. pēc kārtas Tabaku. Tas bija dižs Krastiņa un Ābola panākums. Šie mūsu abi gados jaunākie 1. klases dalībnieki neapšaubāmi sevi glabā spožas ātrslidotāju dāvanas, kuru izkopsanai nedrīkst trūkt vienīgi izturības un neatlaidības treniņos. Arī 3000 metros pārliecinoši uzvarēja Bērziņš ar 5 min. 29,1 sek. sniegumu; 2. Krastiņš 5:35,4; 3. Ābols 5:35,8; 4. Tabaks 5:36,9; 5. A. Bīte 5:41,7; 6. Belinš 5:52,3.

Pēc 3000 m slidojuma pirmās dienas noslēgumā kopējā klasifikācijā vadošā lomā pārliecinoši izvirzījās Eiropas meistars Bērziņš ar 100,150 punktiem. Kā 2. sekoja A. Bīte 103,250 p.; 3. Tabaks

„Ledus lāču“ jauns panākums

Mūsu pašreiz labākie ledus hokejisti pulcējas vienības „Ledus lāču“ rindās. Vakar „Ledus lāči“ savam uzvaram pievienoja jaunu panākumu. „Ledus lāči“ pieveica bij. ASK spēlētāju sastādīto vienību 4-2 (2-1; 2-0; 0-1). Jau sākumā „Ledus lāči“ ar V. Sulmaņa raidījumu guva 1-0 vadību.

SĻĒPOTĀJI JAUNO GADU SAGAIŠS GAIŠKĀLNĀ

Otrajos ziemas svētku dienās spēlētāju nometnē Gaiziņkalnā devās daudzai ievērojamai izlasei spēlētājiem. Tur pašreiz ir teicami treniņi apstākļi, kurus izmantot devusi iespēja mūsu jaunajai sporta vadībai.

JAUNZEMES — STUDENTU ŠACHA ĀTRSPĒLES TURNĪRA UZVARETĀJS

US šahisti vakar sacentās internā ātrspēles turnīrā. Finālā uzvarēja Jaunzemes klubs 10 punktiem. 2. bija Solovajns 9,5 p.p., 3. Engelšteinis 7 p. Blakus turnīrā pirmās vietas ieguva Juriševičis un Lazdājs.

FIZISKĀS AUDZINĀŠANAS SKOLOTĀJU SAGATAVOŠANAS KURSI

Izglītības un kultūras lietu ģenerāldirektorija rīko 6 mēnešu kursu fiziskās audzināšanas skolotāju sagatavošanai. Kursi sākas 1942. g. 19. janvārī. Mācības notiks vakaros. Kursu beidzoties iegūs fiziskās audzināšanas skolotāju tiesības.

Lūgumam par uzņemšanu kursos pievienojama apliecināšana par vidusskolas beidzšanu, pases noraksts, anketa un tās daļas apraksts. Pieteikšanās izstrādāma līdz 1942. g. 12. janvārim.

Uzņemšana kursos notiks pēc vērtības pārbaudes FK un SP medicīnas institūta un spēļu pārbaudes sekcijas fizisko vingrojumā nozarēs; līdzsvarošana, spēka, veiklības vingrojumus un fiziskās izturības pārbaudes notiks 1942. g. 14. janvārī.

Iestāšanās noteikumi un anketas saņemamas kursu kanceļārā Rīcā Alfred Rosenberga gatvē 8. Katru darba dienu no pulk. 10-20. Atbildēm jāpasūta ģiprievietis 24 pilnīgi pastmarkās.

DARBU SĀK SMILTENES SPORTA BIEDRĪBA

Aktīvāko Smiltenešu sportistu grupa, bolševiku sagatavotā sporta dzīves atjaunošanai un jaunuzveidēšanai, nodibināja Smiltenešu Sporta Biedrību. Tā tagad sākas risīgu darbību. Aktīvākie ir spēlētāji, kas sekcijas vadītājs T. Bērziņš vadībā palīdz cīņai treniņos un janvārī nolēmusi sacentties pirmās pārbaudes sacīkstēs. Tāpat visā draudzīgā Smiltenešu Sporta Biedrība lietošana nodos plašai slidojušu saimei laimīgākot slidojumu. Zināma rosināšana ir arī basketbolistu saimē, kas jau sacentās draudzības spēlē ar Valmieras basketbolistiem.

„Sporta Pasaule“ — Daugaviešu oficiozs

Latviešu sporta biedrība Daugavieši piesūtījusi mūsu redakcijai sekojošu saturu rakstu: „Daugaviešu sportistu vārdā griežos pie Jums uzņemties mūsu biedrības oficiozo pienākumus. Sniedzot mūsu informāciju, jūs pakalposiet visplašākām sporta masām un latviešu sportam.“

Mūsu laikraksts tālāk turpmāk būs Daugaviešu oficiozais orgāns.

Mūsu sportistu Jaunā gada vēlējumi

Ir arvien tā, ka jaunā dzīves posmā ļaudis kautko klausībā cer un vēlas. Arvien tā tas ir arī gadu maiņās. Šoreiz viena otra sportista cerības nav palikušas klausībā, bet gan tālākās rindās atklātas.

Mūsu Eiropas meistars ātrslidošanā Alfons Bērziņš saka, ka vēloties gan daudz ko, bet galvenokārt salu, kas bieži vien trūkst, tā saīsnot jau tā iso ziemas sporta sezonai.

Ātrslidotāju treneris Roberts Vīthofs saka:

„Mūsu slidošanas spēlētāji ir labā omā. Sevišķi nopietni trenējas jaunie ātrslidotāji, tādēļ Jaunajā gadā sagaidāms viens otrs pārsteigums. Tā ir mana lielākā vēlēšanās, lai tas arī notiktu.“

Mūsu daudzskārtējais grieķu-romiešu cīņas meistars, tagadējais ACS „Atpūta un dzīvotprieks“ sporta daļas vadītājs Edvīns Bietaģis jaunajiem sportistiem nodod vēlējumus:

„Vairāk pašatsaistīšanos, Heliku sporta mīlestību un nopietnību treniņos!“

Futbolistu treneris Kārlis Upenieks Jaunajā gadā vēlas redzēt sekmīgu kara noslēgumu, lai ro-

siņa darbs pa pilnam sāktos arī sportā.

„Uu labu veiksmi arī sporta preseī,“ piezīmē Upenieks.

„Paldies, paldies!“

Mūsu izcilākā slidotāja Mirza Bērziņa saka:

„Labi daudz sniega, vidēju salu, kalnus un vairāk konkurentes.“

Viņas prasības Jaunajam gadam nav mazās, jo nezin vai tik mazs „cilvēks“ kā Jaunais gads spēš atgādāt pat kalnus...

Galda tenisa meistars Dimitrijs Ņetūkst vēlas 3 reizes vairāk dalībniekus galda tenisa sportā. No šī skaita apm. 50 proc. esot jābūt dāņiem, jo citādi viņam neiznākt sacensības jauki dubultspēlēt. Protams, tad viens meistarsitāns neieņtu sudumā...

Daugaviešu futbola sekcijas vadītājs Zigurds Lazdājs cer, ka Jaunajā gadā mūsu sporta dzīve un panākumi augs augumā, jo latviešu sporta vadībā izraudzīti īsti kompetenti viri.

Kad pazīstamo sportistu un tagadējo sporta darbinieku Juri Klaviņu jautā par viņa Jaunā gada vēlējumiem, tad viņš pilnīgi negaidot izsaucas:

„Pašnāvības“

Zem šī virsraksta nav jāsaprot kādas bezcerīgas dzīves noslēgums, bet šoreiz tālākās rindās gribam runāt par gadījumiem sporta laukumos, kurus sporta valodā atzīmē par „pašnāvībām“. Tie ir tādi gadījumi, kad kāds spēlētājs ieraida bumbu pats savas vienības sargātos vārtos. Šādus nelaimīgus notikumus sauc par „pašnāvībām“. Protams, pats nelaimīgākais virs šai brīdī ir „pašnāvības“ izdarītājs, jo viņš taču ar savu rīcību sekmē pretinieka uzvaru. Neviens bumbu pašu sargātos vārtos labprāt nevēlās iesist, kādēļ visām sporta laukumu „pašnāvībām“ pienīt nejaunības raksturs. „Pašnāvības“ sevi glabā dramatiskus nelaines brīžus, kas bieži izšķirušā pat lielu un svarīgu sporta cīņu iznākumus.

Par „pašnāvību“ tragiskāko piemēru uzskata gadījumu, kas risinājās olimpiskās spēlēs 1924. gadā Parīzē. Olimpiskā futbola turnīrā sacentās Itālijas un Spānijas vienības. Toreiz Itālijas futbolistiem vēl nepiederēja pasaules meistara titulu. Spānijas vienpadsmitiškai- tījis uzvaras favorīts ne tikai šai sacīkstē, bet bija viens no nopietnākajiem 1. vietas kandidātiem. Spāņu pārkūms cīņā pret itāļiem bija skaidri redzams, bet nepārspejāmi darbojās Itālijas aizsardzība. Tuvojās jau sacīkstes beigas, bet rezultāts vēl vienmēr bija 0-0. Šķita jau, ka nepieciešams būs pagarinājums, kad 5 minūtes pirms notikuma beigu signāla norisinājās notikums, kas vēl tagad nav piemirsies. Itāļiem izdevās kāds izrāvieni. Itāļu uzbrucējs Baloncieris raidīja patālu sietienu uz Spānijas vārtiem, kurus sargāja toreizējais pasaules vārtu sargu „karalis“ Rikardo Zamorra. Viņš mierīgi gatavojās bumbu pēt savā rīcībā, kad pēkšņi ar galvu to mēģināja atsist spāņu pussargu Vallana. Viņa sitiens bija tik nelaimīgs, ka bumba mainīja virzienu un garām pārsteigtam Zamorram ielidoja vārtu otrajā stūrī. Spānija bija zaudējusi drošu uzvaru. Nelīdzēja spāņu pārdabiskie uzbrukumi pēdējās minūtēs. Būs gan lieki aizrādīt, ka pats nelaimīgākais virs bija spāņu pussargu Vallana. Atstājot laukumu viņš raudāja kā mazs bērns. Nelīdzēja biedru mierinājumi. Viņš bija tik satricēts, ka negribēja vairs atgriezties dzimtenē. „Pašnāvība“ jau pirmajā cīņā bija atņēmusi Spānijas futbolistiem iespēju pārvest mājās olimpisko zelta medaļu. Nābaga nelaimīgais Vallana...

1927. gadā mēs ļoti priecājāmies, kad valsts sacīkstē Latvija uzvarēja Igauniju 4-1. Dienu vēlāk notika Rīgas — Rōveles pilsētiņu sacensība, kur rīdzinieki pieredzēja savas vienības tragisku 2-0 neveikumi. Igaunij pie tam neguva neviens vārtus. Abas reizes Rīgas vārtsargu Jurgenu pārspeja mūsu aizsargu Lauka un Grāvelja „pašnāvības“. Ši ir viena no mūsu futbolistū visnelaimīgākā kārtā zaudētām sacīkstēm.

Vēl šodien spilgtā atmiņā stāv bij. Rīgas Vilku aizsarga Kunderāta „pašnāvība“ kādā kausa sacīkstē pret bij. RFK, kad Kunderāta sitiens ar milzīgu spēku ielidoja pašu sargāto vārtu tīklā. Kunderāts tomēr bija viens no laimīgākajiem „pašnāvniekiem“, jo tālākā cīņā viņa vienība ne tikai rezultātu izlīdzināja, bet beigās guva pat 2-1 uzvaru. Kā ļoti nelaimīgus futbolistus skatījā atceras bij. JKB pussargu Švarešulcu un bij. RV aizsargu Štālu, kas sezonā vairākas reizes pārsteidza savas vienības vārtsargu ar grūti atvairāmām „pašnāvībām“.

Bet ne tikai futbolisti pazīst „pašnāvības“. Tās, kaut retāk, atgādās arī citos sporta veidos. Tā kādā ledushokeja zibenturnīrā bij. LSB vārtsargu Vanags jau savatverto ripu pats iemeta vārtos. Basketbolā bieži var skatīt, ka

„Lai dzīvo tas, kam nav nekās!“

„Nu kā tad tā?“

Tad Klaviņš runā nopietnāk:

„Lai sportisti nāktu pie jēgas, ka visu tak nevar iedot sporta vadība, tad pirms viņi sāk nodarboties ar sportu, tiem kādu gadu vajadzētu pastrādāt kā sporta darbiniekiem.“

Varbūt, ka Jaunajā gadā kāds to izmēģinās.

Basketboliste un volejboliste Aina Krīze saka:

„Jaunā gadā gribētu labu laukumu basketbola un volejbola spēlei. Vairāk ievēribas arī sieviešu sportam. Ko gan vēl vairāk?“

Sportista un sporta darbinieks Nīkolas Bērziņš saka:

„Vēlēšos, lai latviešu sportistu vidū būtu tāds pat satības gara, kāds tas bija pirms 1940. gada 17. maija. Bet bolševiku laikā viss bija otrsādi. Kad basketbolā sarakstījām Neamo un RDK, tad latviešiem bija aenuvaramība un šķinās, kaut arī tie atradās sporta laukos atdviētās. Jaunajā gadā jābūtu satības gars!“

Tādas vēlības, ir mūsu sporta laukā domas un vēlējumi sagaidot Jauno gadu.

šāmba mērķi sasniegt tikai tadēļ, ka viņi lidojuma laikā pieskāries kāds pašu vienības spēlētājs.

Tā, kā savas vienības dalībniekus pārsteidza bij. LSB basketbolists Kviesis, kuŗu no mūsu vidus izrāvīs bolševiku terors, šķiet, gan nav iedarījis neviens. Kādā virsīgās rezerves sacīkstē Kviesis pēc puslaika pārtraukuma bija pilnīgi piemirsis, ka mainīti grozi. Kad bumbu saņēma otrs bij. LSB aizsargs Osis, tad Kviesis viņu uzmuņināja, lai nekavējas ar bumbas mešanu grozā, jo viņi abi divi izrādījās pavisam nesegti. Osis arī meta, bet viņa raidījums nesniedza mērķi. Tūlī pieskrēja Kviesis un ne mirkli nekavēdamies iemeta bumbu grozā. Tikai pēc iegūtā groza noskaidrojās, ka pretinieka spēlētāji nav viņus nemaz centušies traucēt, jo tie metuši bumbu paši savas vienības aizstāvētā grozā.

Vieglatlētikas sports nepazīst „pašnāvības“, bet vieglatlēti dramatiskus gadījumus sauc par Helajiem nelaines brīžiem. Patiesībā jau tas ir viens un tas pats. Šādām „pašnāvībām“ bagāti bija 1936. gadā Berlīnes olimpisko spēļu stafetes skrējieni. Tā Holandes 4x100 m stafetes četrinieks neieguva bronzas medaļu tikai tadēļ, ka viņu beidzamais skrējējs Osendarps dažus metrus pirms mērķa lēnās pazaudēja stafetes kociņu. Vācijas stieviņa 4x100 m stafetes četriniekam kociņa pazaudēšana pēdējā maiņā maksāja zelta medaļu. Lieki teikt, ka par šo lielo tragediju visas stafetes skrējējas, un jo sevišķi abas liktenīgās maiņas dalībnieces, ļēja gaužās asaras, kam pāris dienas vēlāk Vācijas 4x100 m stafetes vienība nemaiņitā sastāvā sasniegta jaunu pasaules rekordu. Tas pierādīja gan viņu neapšaubāmo pārkūmi, bet vēl sāpīgāku padarīja tragediju par zudušo zelta medaļu.

Haši Hanover otrā lielā uzvara

Otrajā ziemas svētku dienā Rīgas hipodromā risinājās sprāžas cīņas. Gan šoreiz retākās bija skatītāju rindās, taču tur savu vairoņu tieši saņem vairoņu laiks, kas nāca tik pēkšņi. Turpretim tieši pēkšņības salam ļoti laba stāvokļa bija Rīgas hipodroma cēlā, un tā stādīti zīģri ļēboja savus rekordus. Vakardienas sacensību desmitkārt īrvirzījis Ziemas svētku balvas — RM 3000 — izcīnā, ko šoreiz ieguva Haši Hanovers St. Giebelhausena vadībā. Tādā ar uzvarām Matadoru un Ziemas svētku balvas izcīnā St. Giebelhausens droši un noteikti pierādījis sevi par vienu no Rīgas hipodroma labākajiem braucējiem. Otrā Ziemas svētku dienas veiksmīgākās braucēja bija L. Pumpurs, izcīnot 3 pirmās vietas. St. Giebelhausena, K. Vēriņa un F. Maslobojeva vadītie zīģri ierindojās pirmās vietas ik 2 reizes.

Kā pirmo minot Ziemas svētku balvas laucā, sacensības sniedza tādu risinājumu: Ziemas svētku balva: 1. Haši Hanovers (St. Giebelhausens) — distance 3300 m — 5:09,0 min. (ātrums 1 km 1:33,6); 2. Akors (R. Lietāis) 3280 — 5:15,4 (1:36,1); 3. Dolo Duā (L. Pumpurs) 3490 — 5:16,4 (1:37,6).

Toto: vk. 1.—, II. 6,70, pāris 6,40. 1. sac. 1. Balvis (R. Sudrābītis) 1620 — 3:15,6 (2:00,7); 2. Kvickis Jr. (R. Lietāis) 1600 — 3:17,9 (2:03,6); 3. Narguss (A. Sorokins) 1600 — 3:20,6 (2:06,3).

Toto: vk. 2.—, II. 5,60, pāris 3,30. 2. sac. 1. Jāzeps (L. Pumpurs) 1640 — 3:01,6 (1:50,7); 2. Primula (J. Petrovs) 1620 — 3:03,7 (1:53,3); 3. Mans (F. Maslobojevs) 1640 — 3:06, (1:53,7).

Toto: vk. 1.30, II. 3,00, pāris 4,00. 3. sac. 1. Čubčiks (J. Nierējs) 1640 — 3:18,4 (1:47,9); 2. Langmeta (S. Tichomirovs) 1620 — 3:20,3 (1:50,9); 3. Dzintars B (V. Ozoliņš) 1820 — 3:21,1 (1:50,4).

Toto: vk. 4.70, II. 3,30, pāris 11,90. 4. sac. 1. Signāla (L. Pumpurs) 2180 — 3:40,6 (1:43,4); 2. Karo (I. Kuklis) 2290 — 3:45,9 (1:42,6); 3. Zigurds (J. Grazdūis) 2200 — 3:46,0 (1:42,7).

Toto: vk. 1.50, II. 4,30, pāris 5,80. 5. sac. 1. Lats Aksvori (S. Saicūns) 2240 — 3:37,6 (1:37,1); 2. Mēlsto (K. Vēriņis) 2200 — 3:38,0 (1:39,0); 3. Marķis (A. Puris) 2200 — 3:43,6 (1:41,6).

Toto: vk. 2.30, II. 3,30, pāris 2,30. 6. sac. 1. Karters (F. Maslobojevs) 2260 — 3:44,5 (1:39,3); 2. Māra Aksvori (J. Grazdūis) 2240 — 3:44,8 (1:40,3); 3. Pērlite (L. Pumpurs) 2240 — 3:45,4 (1:40,6).

Toto: vk. 3.40, II. 2.—, pāris 3,10. 7. sac. 1. Sankte (J. Grazdūis) 1840 — 3:07,6 (1:41,9); 2. Ceronis (K. Vēriņis) 1820 — 3:07,7 (1:43,1); 3. Katuse (J. Kuklis) 1800 — 3:17,1 (1:49,5).

Toto: vk. 3,50, II. 3,40, pāris 3,10. 8. sac. 1. Tamors (St. Giebelhausens) 1800 — 2:56,2 (1:37,8); 2. Alma (L. Pumpurs) 1790 — 2:56,7 (1:39,2); 3. Diāna (E. Ozoliņš) 1790 — 2:59,1 (1:40,6).

Toto: vk. 1.50, II. 2,10, pāris 2,30. 9. sac. 1. Adlons (K. Vēriņis) 1640 — 2:48,8 (1:31,7); 2. Vanags (L. Mikēlsons) 1790 — 2:50,8 (1:35,9); 3. Ridenams (V. Juskevičs) 1640 — 2:51,9 (1:33,4).

Toto: vk. 1,10, II. 1,50, pāris 1,40. 11. sac. 1. Daugaviete (K. Vēriņis) 1820 — 2:55,4 (1:36,3); 2. Kvarņspors (J. Petrovs) 1840 — 2:56,7 (1:36,0); 3. Peters Maks (A. Sorokins) 1820 — 2:59,3 (1:38,5).

Toto: vk. 1,40, II. 8.—, pāris 7,50. 12. sac. 1. Vedekļa (S. Oriovs) 1840 — 3:05,6 (1:40,8); 2. Puķe (S. Saicūns) 1820 — 3:05,7 (1:42,0); 3. Taira (V. Juskevičs) 1820 — 3:06,3 (1:42,3).

Toto: vk. 2,20, II. 5,50, pāris 10,40. 13. sac. 1. Mana (F. Maslobojevs) 2260 — 3:58, (1:34,8); 2. Miļors (A. Puris) 2400 — 3:53,6 (1:37,3); 3. Prīncis 2 (J. Grazdūis) 2380 — 3:53,8 (1:38,2).

Toto: vk. 2,30, II. 4,30, pāris 8,50. 14. sac. 1. Askeis (L. Pumpurs) 1820 — 3:11,6 (1:41,9); 2. Kiti Kitiņi (J. Petrovs) 1800 — 3:20,8 (1:47,9); 3. Senjors (R. Sudrābītis) 1840 — 3:20,9 (1:49,1).

Toto: vk. 6,80, II. 4,70, pāris 12,40. 15. sac. 1. Sandomachs (V. Bērziņš) 2200 — 3:48,0 (1:43,0); 2. Bērenīte (K. Vēriņis) 2240 — 3:48,1 (1:41,8); 3. Deja (E. Mikēlsons) 2220 — 3:49,9 (1:43,5).

Toto: vk. 13.—, II. 4,90, pāris 14.—. Nākošās sacensības Rīgas hipodromā risināsies Jaunajā dienā, 1942. g. 1. janvārī. Sākums pulk. 10,30.

3. UN 4. JANVĀRI NOTĪES GALDA TENISA TURNĪRS VIENĪBĀM.

US galda tenisa sekcija Jaunajā gadā — 3. un 4. janvārī rīko otrārnā turnīru vienībām. Dalības maksa RM 1,50. Pašreiz jau pieteikšās divas Daugaviešu un divas US komandas. Turnīra vadība pret sarakstu katrai vienībai iesūta I. „Olimpija“ un 2 „London“ bumbiņas. Vienības var pieteikties līdz 2. janvārim pulk. 19, kad notiks arī turnīra izloze. Pieteikšanās izklausā US biroja — Alfred Rosenberga gatvē 11-4 no pulk. 12-14. vai arī US galda tenisa treniņa laikā — ceturtdien, trešdienā un piektdienā no pulk. 18,30-21 Hermann Goring ielā 55. Tuvākas ziņas pa tālr. 30270.

SPORTA VĀRDNICĀ
10.
103. Gekreuzte Pirouette
104. Spitzēnpirouette
105. Tīfe Pirouette
106. Vorwārts-Pirouette
107. Rūkwārts-Pirouette
108. Spirāle
109. Zirkel
110. Mond
111. Einwārtsmond
112. Auswārtsmond
103. Piruete ar sakrustotām kājām
104. Piruete uz slidas priekšgala
105. Dzijā piruete
106. Piruete uz priekšu
107. Piruete atpakaļ
108. Spirāle
109. Cirkulis, brīvā slidojuma loks
110. Mēneša brauciens
111. Mēneša brauciens uz iekšu
112. Mēneša brauciens uz āru.

Sportisti ziedo

Nesen atskanēja Vadoņa aicinājums ziedot siltas ziemas drānas karavīriem austrumu frontē. Šis aicinājums radis dzirdīgas ausis un dāvināt siltas drānas, pie kam kā vieni no pirmajiem šim aicinājumam atsaucies Hamburgas futbolisti.

Tāpat dzīvu atbalsi radis aicinājums ziedot karavīriem slēpes un slēpošanas apavus. Ši ziedošana notiek paralēli siltu ziemas drānu vākšanai, kur sportisti rādījuši priekšzīmi visai tautai. Tie slēpotāji, kuriem ir sevišķi vērtīgas slēpes, saņem par tām atļauzību. Bez tam ikvienam slēpju pārim piestiprina plāksnīti ar ziedotāja vārdu.

SPĀNIJA — ŠVEICE 3—2.

Vakar Valensijā risinājās Spānijas — Šveices valsts sacikste futbolā. Pēc saistošas un vienlīdzīgas cīņas pirmajā puslaikā, kad abi pretinieki guva katrs vienus vārtus, spēles otrajā posmā veiksmīgākie bija Spānijas futbolisti, panākot 3—2 (1—1) uzvaru.

CHRISTL CRANZ,

pazīstamā Vācijas slalomiste, būs Vācijas sieviešu izlases slēpotāju komandas pārstāve, kas 17. un 18. janvārī piedalīsies starptautiskās sacensībās Šveicē. Vienbūt iedalītas šādas labākās Vācijas slēpotājas: Hilde Doleschell, H. S. Gärtner, Māsas Proxauf un Annemarie Fischer.

JOSEF BRADL ĻĒC AR SLĒPĒM 65 m UN 68 m TĀLU.

Teicamā formā, šķiet, šai sezonā būs bijušais pasaules meistars iekšējā ar slēpni vienītais Josef Bradl. Viņš vakar startēja šodag Oberhofā otrās sacikstēs un guva arī otro uzvaru. Aizlēcot 65 m un 68 m tālu Bradl kopvērtējuma iekšējās 226,5 punktos. 2. vietu ieguva Pulne ar 211,5 p. (62 un 63 m). Bradl konkurencē bija arī pasaules 118 m rekordā īpašnieks Gehring. Viņa pirmo reizi startēja pēc kājas savainojuma izārstēšanas. Gehring vēl nesamēroja savu labāko formu. Viņš aizlēca 64 m un 61 m tālu, ierindojoties 5. vietā.

SEELNBINDER'A UN KLAUSEN'A UZVARAS.

Vakar Kopenhāgenā risinājās ievērojams smagatletikas sarīkojums, kur uzvaras guva divi teicami Vācijas smagatletisti: Seelnbinder — grieķu-romiešu cīņā un Klausen — svāru cīņā. Vācijas priekšgājēju, starptautiskā cīņā, Seelnbinder'ā cīņā Seelnbinder'ā kā pretinieku saņēma daļu ciktisti Jensenā, kas jau tūlīt cīņā sākumā ar veiklu uzvaru prata Seelnbinder'u noņemt visai sarežģītu un krīstīgu situāciju. Tādu beigās teicams Seelnbinder'a pārkāpums, kas 12:30 minūtes pēdējā minūcē dāva piecu punktiem, tā ātrā tēlā Seelnbinder'a uzvaru. Likas kā svāru cīņā Hans Klausen savukārt uzvarēja pār Dānijas meistaru Nilsu olimpiskā triecienā ar 345 kg (100, 105, 140) Pētersenā, kas spēja uzcelt 340 kg un Einaru Ostera — 330 kg.

VĀCIJAS MEISTARS UZVAR TSCHAMMER'A KAUSA IZCINĪTĀJU.

Vakar drāzīnās cēlītās sacības Vācijas ādas pagaidu sezonā panākumiem bagātākā futbola vienība Vācijas meistars — Vīnes Rapid un Tschammer'kausa izcīnītājs — Dresdner SC. Cīņa risinājās ļoti vienlīdzīgi. Pastāvēs beidzās 1—1, neizšķirti. Sacensības turpinājās drezdniešu guva 4—3 pārsvaru. Pēdējās minūcē Rapid vienpadsmit attīstīja ļoti enerģisku darbību. Pēc ātra sītiņa Kakowski'ka panāca 4—2 iznīcinājumu. Beidzāmā minūcē sekotais Kaspriks'ka raidījums izšķīra meistarslēpības Rapid 4—3 uzvaru. Abi pretinieki sastāvos darbojās daudz rezerves spēlētāji. Tā Dresdner SC virktnēnā no tiem spēlētājiem, kas cīņās Tschammer'a kausē izlīta sacensībā, vakar bija vienīgi aizsargs Hempel un uzbrucētis Schön ar Kugleru. Visus pārējos postenus ieguva rezerves spēki. Vīnes Rapid komplektējumā no pamata sastāva iztika vairāki spēlētāji.

Arī Dresdner SC zaudē

Lielvācijas futbola meistari, kur pašreiz notiek atsevišķu apgabalu meistarslēpības izcīņas turnīri, nākas piedzīvot aizvien jaunus, negaidītus pārsteigumus. Nesen pirmo zaudējumu piedzīvoja Vācijas vairākkārtīgā meistarslēpības Schalke 04, tagad pirmo saciksti zaudējusi arī Tschammer'a kausa izcīņas varone — Dresdner SC vienība. Drezdeniešiem, kas nevienu saciksti nebija zaudējusi kopš 6 mēnešiem, Saksijas meistarslēpības turnīrā nācies atzīt savu bīstamākā konkurenta Planicas SG 1—3 pārkāpumu. Cīņa risinājās ne tik sīvi, bet brīžiem arī asi, kādēļ tiesnesim nācies no laukumā noraidīt katras vienības 1 spēlētāju. No drezdeniešiem lau-

Meistari sportā-varoņi kara laukā

ADOLF REICHENWALLNER (LIELVĀCIJA)

1909. gada 25. martā Minchenes tirgotāju Reichenwallner'u ģimenē piedzima dēls Adolf's. Tas bija tieši tai laikā, kad Vācijas motorsportā no uzvaras uz uzvaru gāja tādi visi pasaulē pazīstami vārdi, kā Eiropas meistars Hermann Lang, Ferns Rosemeyer un motociklistu meistars Ewald Kluge. Šo bezbailīgo motorsportistu panākumu lauri jau bērniņā aizrāva un saistīja Adolf'a Reichenwallner'a interesi. Viņa sapnis bija kādreiz kļūt par drosmīgu auto braucēju vai motociklistu.

Beidzot Reichenwallner domāja, ka pienācis viņa dzīves lielais laimes brīdis. Kopā ar brāli, 16 gadus vecais Adolf's tēva tirgotavā atrada kādu vecu motocikletu. Visā slepenībā viņš to laboja. Protams, milzu prieks staroja jauno censonu sejas, kad vecā motocikleta motora sāka strādāt. Jaukā svētdienas rītā viņi devās izmēģinājuma braucienā, kas sardināja visus viņu nākotnes lolojumus. Motors izturēja tikai dažus kilometrus un motociklets ar abiem braucējiem atradās šoējās grāvī. No mašīnas pāri bija palikusi tikai vecu dzelzi kaudze... Šī pirmā neveiksme tomēr nesamazināja Adolf'a Reichenwallner'a interesi. Viņš atkal par visu vairāk centās iegūt jaunu motocikletu. Iedzot pēc ilgākām neveiksmēm Reichenwallner'am tas arī izdevās. Dažas nedēļas vēlāk viņš smaidīdams gaidīja starta signālu sacikstēs M'nhēnē. Bet vēl pēdējā marķli Reichenwallner'u gaidīja netīkams pārsteigums. Tiesneši pār-

baudīja dalībnieku sacikšu braucēju atļaujas, un Reichenwallner'am tādas nebija. Viņam atkal vajadzēja palikt skatītāja lomā.

Tomēr arī šī neveiksme nesalauza Reichenwallner'a enerģiju. Pēc pāris mēnešiem, izturot vairākas pārbaudes, viņš saņēma tik ilgi kāroto sacikšu braucēja karti. Beidzot visi šķēršļi bija pārvarēti. Kad mazā Bavārijas auto ceļā Reichenwallner pirmo reizi piedalījās motociklistu sacensībās. No sacikstēm viņš pīrādās bezgala laimīgs jo savā klasē ieguva 2. vietu. Ar šo pirmo panākumu sākās Adolf'a Reichenwallner'a uzvarām bagātā motorsportista karjera. Sākumā viņš startēja motociklistu sacikstēs, lai gan viņa mērķis bija būt dalībnieku vidū lielajās automobilistu cīņās.

Pēc 7 gadu motociklista gaitām, kurās bija atzīmētas daudzas

starptautiskas uzvaras, beidzot 1936. gadā Reichenwallner bija sakrājis un no draugiem aizņēmis tik daudz naudas lai varētu iegūt mazu Fiat firmas sacikšu auto. Viņš vēl to papildināja ar saviem jauninājumiem, kurus bija pamatīgi pārbaudījis strādājot kā inženieris auto fabrikā. Nu sākās Reichenwallner'a auto sacikšu braucēja gaitas. Gan viņa auto to neizvirzīja pirmās vietas, bet Reichenwallner'a sacikšu braucēja talants tomēr deva iespēju pārspēt daudzus spēcīgus konkurentus.

1938. gadā Reichenwallner kļuva modernas Fiat sacikšu mašīnas īpašnieks, un šai sezonā tūlīt sākās arī viņa ievērojamo uzvaru sērija. 1938. gadā viņš 6 sacikstēs ieguva 5 pirmās vietas. Tagad Reichenwallner ieņēma vienu no vadošām vietām Vācijas izcilāko autosportistu sarakstā. 1939. gadā Reichenwallner savā klasē vairs nebija uzvarams. Ar angstāko punktu skaitu viņš izcīnīja Lielvācijas meistars titulu. Ar lielu enerģiju Reichenwallner gatavojās «Lielās Belgrades balvas» izcīnai, bet viņa nodomu uzvarēt un iegūt šo vērtīgo balvu izklīdināja karš. Reichenwallner steidzās pildīt savus karavīra pienākumus. Vienš dienēja kādā tanku divīzijā, kurā sekmīgi cīnījās Rietumu frontes kara laukos. Kad šogad sākās Lielvācijas un vīnas sabiedroto karš ar padomiju, tad tanku divīzija, kurās drosmīguo karavīru vidū atradās arī Reichenwallner, cīnījās frontes pirmajās līnijās. 1941. gada 8. augustā Adolf Reichenwallner, panākumiem bagātā un priekšzīmīgais karavīrs, krita varoņa nāvē par savu dzimteni.

Košē atkal amatiērs

Kā zināms viens no Francijas tenisa slavenā «4 musketierus» pārstāvjiem Košē jau pirms vairākiem gadiem pārgāja profesionālos. Tur viņš tomēr cerēto nav sasniedzis un tagad Košē iesniegjis Francijas sporta vadībai lūgumu, lai viņam atkal ļauj atgriezties amatieru rindās. Košē piekritšanu arī saņēmis, un viņš tagad atkal ir pilntiesīgs amatiers. Tenisa sportā gan sādi gadījumi, kad profesionālais neguvis cerētos laurus atkal kļūst amatiers, ir atļauti. To paredz starptautiskās tenisa savienības noteikumi. Šo savdabīgo noteikumu dēļ teniss arī pēdējā laikā nav uzņemts olimpisko spēļu programmā, jo olimpiskās sacensībās drīkst piedalīties tikai 100% amatieri. Par Košē atgriešanos tādēļ nav arī ko sevišķi brīnīties. Tā savā laikā no profesionāliem atkal par amatieriem kļuvis arī Itālijas meistars De Stefani un rīdzinieku paziņa ungārs Szegeti. Košē gadījums nebūtu nekāds sevišķs pārkāpums. Par smagu amatierisma noteikumu pārvērošanu gan var dībināti atzīmēt zviedru rīcību ar pasaules rekordistu 1500 m skrējienā Gunaru Heggu. Arī viņu pienācīgu neapšaubāmā amatierisma noteikumu pārkāpšana. Savu izcilu skrējēju zviedri arī sodīja, bet ne ar izslēgšanu no amatieru sporta uz visu mūžu. Viņu disqualificēja uz noteiktu laiku — līdz 1942. gada 1. jūlijam. Pēc šī termiņa Heggs atkal būs īsts amatiers. Līdz šim gan amatierisma noteikumu pārkāpšana vieglatlētikā vienmēr bijis tikai viens soda veids: stripošana no amatieru sarakstiem uz visiem laikiem. Protams, vieglākos pārkāpumu gadījumos slavenus vārdus jau mēģina glābt. Tā šoreiz darījuši arī ar Heggu. Un jau nākošās sezonas svarīgāko cīņu periodā Heggs atkal startēs kā «īstasīngs» amatiers.

Bez Košē franču teniss atguvis arī savu pēdējo gadu meistaru Petru. Pēdējais gan nav atgriezies no profesionālo rindām, bet viņš atbrīvots no kara gūstekņu nomietnes. Pie tam gūstekņu nomētne Petram operēts sens kājas savainojums, kas viņu ļoti traucēja arī tenisa laukumā. Operācija izdevusies lieliski, un Petra jau uzsācis treniņus. Francijas teniss ar Košē un Petru tagad atkal var raudzīties ar lielām cerībām nākotnē.

Norvēģi par savu 1941. gada labāko sportistu atzīmēti ātrslidotāju un vieglatlētu Firmu Hodtu. Viņam piešķirta augstākā atzinības balva — zelta medaļa. Hodts ātrslidošanā pazīstams kā izcilis īso distanču speciālists. Viņš vēl gados ļoti jauns, kādēļ Hodtu dībināti uzskata par norvēģu pasaules slaveno ledus cēlni «sprinta dūžu» Engnestangena un Krogha gaitu turpinātāju.

Katrs būs dzirdējis par Itālijas futbolistu lielisko spēles mākslu, bet šķiet vai maz būs kāds, kas varēs pateikt, kas ir Itālijas futbola rekordinternacionālais, kas visvairāk spējis valsts vienībā. Tas nav ne slavenais Piola, ne bezgala apbrīnotais vārtsargs Olivieri, ne Meazza, ne Ferraris, ne cits kāds pēdējos gados daudzmināts vārds. Itālijas futbola valsts vienībā visvairāk — 59 reizes ir spēlējis aizsargs Caligaris. Viņš Itālijas futbola «epozišķā zvaigzne» bija pirms vairāk kā 10 gadiem. Tagad Caligaris jau miris. Pirms dažiem mēnešiem viņa negaidītā nāve sagādāja Itālijas futbolam dziļu sāru brīdi.

Kad svaru celāju treniņa studijā ierodas laupītāji...

Bērziņa uzvara

(Sākums 1. lp. p.)

skrienot pirmā pāri ar Krastiņu, veica mierīgu, vieglā soli, pat finišā neatlaižot rokas no muguras. Bērziņa sasniegums šķita vājš — 9:49,4 min. Varēja domāt, ka vismaz šai slidojumā Bērziņa lauku pārspēs kāds no pārējiem konkurentiem. Otrā pāri startēja Tabaks un Abols, abi sīvie otrās vietas kandidāti. Tabaka slidojums pārsteidza jau sākumā. Viņš uzrādīja vēl vajākus starplaikus par Bērziņu. Pusceļā Tabaku no Bērziņa šķīra jau 7 sekundes. Distances otra posmā Tabaks sāka zaudēto atgūt. Viņš reiz atrāvās arī no sava partnera Abola. Sākot beidzamo 381 m garo apli, Tabaka laiks bija 2 sekundes vājāks par Bērziņa starplaiku. Tabaks gan pēdējās 300 metros kāpināja tempo, bet Bērziņu pārspēt Tabakam neizdevās. Tabaku no Bērziņa šķīra niecīgās sekundes 4 desmitdaļas. Pēdējā pāri gārgabalnieka spējas pierādīja Belinš, enerģijas pārpilnā slidojumā pārspejot A. Biti. Galīgā klasifikācijā 5000 metros Belinš ierindojās 3. vietā, 5000 m iznākumā — 1. Bērziņš 9:49,4 min.; 2. Tabaks 9:49,8; 3. Belinš 9:53,8; 4. Abols 9:55,2; 5. A. Bite 9:55,9; 6. Krastiņš 10:20,0. Samērā vājie rezultāti tieši parāka — 5000 m distancē izskaidrojami, kas tieši garākie slidojumi prasa lielāko izturību un citīgākos treniņus, kādēļ tīri dabiski sezonas ievadījumā visgrūtāk ir slidot 5000 metrus, bet 10.000 m distancē parasti ātrslidotāji uzņemas veikt tikai sezonas vidus un galvenokārt beigu daļā.

1. BĒRZINŠ; 2. TABAKS; 3. ABOLS.

Visu 4 distanču kopnovērtējumā ievērojami labāku punktu skaitu uzrādīja Eiropas meistars Alfonso Bērziņš. Viņa sasniegumu vērtība līdzinājās 211,190 punktiem. Uzvarot visās 4 distancēs, mūsu ilggadīgais meistars kļuva pelnīts Ziemas svētku kausa ieguvējs. 2. vieta piekrita Tabakam ar 216,390 punktiem; 3. Abolam — 217,087 p.; 4. A. Bitem 218,573 p.; 5. Krastiņam 219,667 p.; 6. Belinam 223,064 p.

STANISLAVS STRODS PĀRLIECINĪŠI UZVAR 2. KLASĒ.

8 dalībnieki, kurū vidū bija 4 jelgavnieki un 1 smiltienietis, sacentās 2. klasē. Iespaidīgu uzvaru šeit atzīmēja Stanislavs Strods. Viņš teicamākos laikus sasniegta visās 3 distancēs. Stroda iedalīšana 2. klases dalībniekos mazliet pārsteidz, jo jau agrākos gados viņu pazinām kā teicamu spēku, kas startējis pat starptautiskās cīņās. Arī Stroda 2. vietā ierindojās Ozoliņš. Viņš spēka un izturības pārpilns puisis, bet vēl vāji pārvalda slidošanas tehniku. 3. vietu ieņēma smiltienietis Ciemajēcis. Viņam nopietns pretinieks bija jelgavnieks Būmanis, bet pēdējā izredzes gūt 3. vietu ieņēma vāji veiktie 3000 metri. 2. klases sacensību tehniskais rezultāts: 500 metros uzvarēja Strods (Rīga) 49,4 sek.; 2. Ozoliņš (Rīga) 54,6; 3. Būmanis (Jelgava) 54,9; 4. Ciemajēcis (Smiltene) 55,7; 5. Galakrodzenieks (Rīga) 57,6; 6. Zusters 57,8; 7. V. Silke 58,0 (krita); 8. Bandrups (visi Jelgava) 58,2. 1500 m — 1. Strods 2:44,4 min.; 2. Ozoliņš 2:50,8; 3. Ciemajēcis 2:57,2; 4. Būmanis 2:59,0; 5. Galakrodzenieks 3:01,8; 6. Zusters 3:02,3; 7. Silke 3:03,9; 8. Bandrups 3:15,3. 3000 m — 1. Strods 5:59,1 min.; 2. Ozoliņš 6:03,4; 3. Galakrodzenieks 6:12,5; 4. Ciemajēcis 6:17,0; 5. Silke 6:32,7; 6. Zusters 6:36,9; 7. Būmanis 6:37,2; 8. Bandrups 6:42,0. Kopnovērtējumā — 1. Strods 164,050 p.; 2. Ozoliņš 172,099 p.; 3. Ciemajēcis 178,568 p.; 4. Galakrodzenieks 180,263 p.; 5. Būmanis 180,767 p.; 6. Zusters 184,717 p.; 7. Silke 184,750 p.; 8. Bandrups 190,300 p.

17 DALĪBNIKI NO KOPEJA STARTA.

Bija impozants skats, kad 17 iesācēji sāka 3000 m slidojumu no kopēja starta. Lielajā drūznā pāris skrējēji krita, bet vairākus

spējīgākie konkurenti aprīņoja. Beidzamos riņķos no pārējiem ievērojami atrāvās Stērste un smiltienietis Aboliņš. Viņi abi izcēlās arī ar savu teicamo gaitu un soli. Stērste veda, bet Aboliņš cieši sekoja. Izvērtās lieliska beigu cīņa, kad pēdējā taisnē Aboliņš centās aizkļūt garām Stērstem. Tikai pussolis izšķīra rīdzinieka Stērstes uzvaru. Smiltenes pārstāvis Aboliņš ieņēma 2. vietu. Laiku abiem konstatēja vienādu — 5:58,6 min. 3. bija Ikšels 6:03,9 min.; 4. Migla 6:04,5 min. Tālāk mērķi sasniegta 3 dalībnieki reizē, kur grūti bija noteikt vietu ieguvējus.

VIENĪGI ILZE ALEKSEJEVA...

Sieviešu sacensības šoreiz pie starta redzējām vienīgi līzi Aleksejevu. Viņa 500 m, skrienot viena pati, veica it teicamā 56,4 sek. laikā. 1500 metrus Aleksejeva slidoja pāri ar «stiprā dzimuma» pārstāvi — iesācēju Stērsti, šoreiz skatītājiem tik patīkamā sensācija, kad sievietē uzvar vīrieti, izpalika. Stērste 1500 m distancē absolvēja 3:06,4 min., kamēr Aleksejeva ceļā pavadīja 3:18,0 min. Šķiet, ja arī turpmāk Aleksejevai neradīsies pretinieces, tad šo mūsu pasreiz vienīgo sievieti-ātrslidotāju vajadzēs iedalīt kā pastāvīgu vīriešu iesācēju vai pat 2. klases dalībnieci. Aleksejevas rezultāti liecina, ka arī šeit viņa pēdējā nepalikis...

Sacikšu noslēgumā iekšējās pārvaldes un personāllietu ģenerāldirektorijas ģenerāldirektora vietnieks E. Andersons apbalvoja uzvarētājus. Eiropas meistars Bērziņš saņēma laikraksta «Tēviņas» dāvēto vērtīgo Ziemas svētku balvu. Arī pārējie labākās sekmes guvušie ātrslidotāji ieguva skatītas balvas. Jaunās latviešu sporta biedrības Daugavieši pirmās plašākās sacikstes bija teicami organizētas un risinājās priekšzīmīgā kārtībā. TURPMĀKĀS ATRSLIDOTĀJU CĪNAS. Ziemas svētku balvas izcīņas sacensības neapšaubāmi liecināja, ka mūsu ātrslidotāji sezonu pēc rūpīgā treniņu perioda sākuši sekmīgi. Viņi tagad ar interesi gaida turpmākos startus. Ātrslidotājiem sacikstes arī netrūks. Jau janvārī paredzēts noturēt plašākas sacensības Rīgā. Grupa Rīgas labāko ātrslidotāju 11. vai 19. janvārī viesosies Smiltēnē. Ievadītas jau arī sarunas par plašu starptautisku sacensību noturēšanu Rīgā februāra mēnesī.

Stalīna gada upuri

JANIS KRŪKLANDS.

Kad pēc boļševisma šausmu laikā kopā pulcējās latviešu tenisistu saime, viņu vidū nebija vairs viens no mūsu jaunās paaudzes apdāvinātākiem tenisistiem — Jānis Krūklānds. Isas bija viņa sportista gaitas baltajā sportā, taču arī šai laikā viņa sniegums bija visai ievērojams, ko pazina visi mūsu sporta un it sevišķi tenisa sporta cienītāji. Jau pašā savu sporta gaitu sākumā daudzsoļains tenisists Jānis Krūklānds ierindojās

latviešu tenisistu pirmajā desmitā. Ar savu spēles veidu — drošu uzbrukuma sparū, jaunais tenisists ieguva daudz skatītāju un sportistu simpātijas. Šis drošais spēles veids, šķiet, Krūklāndam ir mantojums no basketbolista gaitām, kas viņam nebija svešākas kā teniss. Ar basketbola māku Krūklānds iepazīs jau savu skolas gaitu sākumā, un ar panākumiem vēlāk viņš darbojās Letonijas un LSCO basketbola vienībās, arvien parādot sevi no labās puses. Bet tad, sirds slimības dēļ, viņam nācās atteikties no basketbola, lai sporta laukumā atgrieztos pēc samērā ilgas veselšanās. Tikai šoreiz basketbola bumbu viņš bija apmainījis pret tenisa raketi. Tenisu sācis spēlēt jau skolas laikā, Krūklānds ātri jo ātri progresēja, līdz kļuva Latvijas izlases vienības dalībnieks, startējot sacensībās ilgu laiku kā Rīgas tenisa kluba biedrs. Krūklānds piedalījies arī vairākās starptautiskās cīņās un turnīros, gūstot samērā ievērojamus panākumus, kas darītu godu arī vienam otram mūsu vecās paaudzes tenisistam.

Baigajās jūnija dienās, kad neviens latvietis nebija drošs par savu rītdienu, āda-čekieta roka tālajā Sibīrijas tundrā, nezināmā ceļā sizvadīja arī šo apdāvināto atlētu, par kuru sēro visa latviešu tenisistu saime, kurai viņš zudis kā mīļš biedrs.

Nr. 3231

1952. g. 1. janvāri.

1951. gada sportā

Pagājušais gads latviešu sportā dzīvē devis atkal jaunus un ievērojamus sasniegumus. Mūsu paši ievērojamākais panākums ir uzvara sērijā futbolā. Sacensības ar izņemtu un lietuvju izlases vienībām esam guvuši tikai uzvaras. Pats ievērojamākais panākums ir futbolā, kurā mūsu izlase uzvarēja Ungārijas komandu. Vienīgi zaudējumi piedzīvoja Vācijas (1-3) un Spānijas (0-1) vienībām.

Sekmīgi cīnījās arī latvju bokseri. Eiropas meistarsacīkstēs Mičhenē mūsu pussmagā svara meistars Avotijš ieguva pirmo vietu. Tāpat sekmi cīnījās arī smagā svara latviešu reprezentants Siliņš, kas izcīnīja 3. vietu aiz vācieša Seilinga un itāļa Bivattli.

Basketbolā jau joruden mūsu izlase komanda atzīmēja vairākas uzvaras. Sevišķi sekmi bija Marsa vienības starti Vidusēropā, no kurienes Marsa basketbolisti atgriezās neuzvarēti. Arī meistarsacīkstēs Marsa pašreiz izņem vadot vietu. Šķiet, ka tie īpaši nopelni dodami trenerim Melderim, kas pats agrākos gados bija viens no ievērojamākajiem latviešu basketbolistiem.

Mūsu ledushokeja sports sāka zelti jau pirms trim gadiem, kad Rīgā iekārta pirmo mākslīgo ledus slidotavu. Tagad nemaz nevarēti iedomāties, ja šādas slidotavas mums nebūtu. Agrāk ledushokeja bija tikai 2-3 vienības, bet tagad šis skaits ir desmitkārtīgs. 1951. gadā mūsu ledushokejistu lielākais panākums ir 2-1 uzvara pret Somijas vienību. Ledushokejs savā laikā bija kanādiešu spēle, bet tagad kanādiešiem ir tikai vidējais vienība. Eiropas turneja kanādieši uzvarēja tikai beļģus 3-0 un romāņus 1-0. Tā pati Somijas vienība, kuru mēs uzvarējām Helsinkos, pieveica kanādiešus 6-2.

Masā veiksmīgi pagājušā gada bija mūsu cikstori, kas uzvarēja tikai lietuviešus. Neviens svarā mūsu grieķu-romiešu cīņas prātī šogad nav spējuši pieveikt izņemti, kas jau daudzus gadus lai sporta nozarē ir pašnesis klases vīri.

87,5 m tālšūnā ar slēpēm

Jaunajā Gaiziņkalna trampolīnā, kurā izbūvēta pagājušā gada, notika šīs sezonas ievērojamākās sacensības lektānā ar slēpēm. Uz Gaiziņkalnu devās tūristu vilciens ar vairāk kā 2000 rīdniekiem, kas ieradās sacīkšu vietā.

Sacīkstes deva jaunu rekordu, kuru sasniegta 17 gadus vecais gulbeneietis Andreis Bīrzgālietis. Viņam ir sava īpatnēja tehnika un stils, kuru tas teicami izkopis. Bīrzgālieta višis trīs lēcieni pārsniedza 80 m līniju. Otrais lēcens, kas arī bija tālākais izrādījās 87,5 m. Šis rezultāts ir jauns Latvijas rekords. Tomēr ir drošas cerības, ka jaunais rekordists savus sasniegumus spēs vēl uzlabot un drīzumā tuvosies 100 m robežai. Bez Bīrzgālieta mums pašreiz ir vēl 3 lēcēji ar slēpēm, kas pārsniedza 80 m līniju. Vispirms mināms šo sacīkšu 2. vietas ieguvējs vestienietis Kalcietis, kura tālākais lēcens bija 82 metri. 3. vieta ierindojās Sēna ar 80,5 m.

Toreiz Latvija no krieviem ieguva rekordus, kuru valdība nosauca izpildītāja — Čeka sastādītais nosaukums un tādēļ. Kā toreiz boļševīki teorētiski latviešus, to jaunā paaudze vairs neapceras un netic, ka zīdī, kas gan arī bija cilvēku izskatā, varētu būt tik neapdomājami brīnījumi.

Vieglatlētikas sacīkstes telpās

Rīgas Ziemas halles nākošā svētdienā notiks plašas vieglatlētikas sacīkstes. Tā kā mūsu vieglatlētji atrodas nepārtrauktos treniņos, tad atkal gaidāmi labi sasniegumi.

Šais sacīkstēs lielāko interesi varēs nodrošināt 500 m skrējienis, kurā vienādas uzvaras izrādīsies ir četriem dalībniekiem — Pumpuram, Egliim, Brantam un Silim. Visi visi 1500 m veiktā zem 3:55,0 min. Pašreizējā rekorda (3:53,7 min.) īpašnieks Pumpurs domājams gūs uzvaru. Soreizais sacīkstes sagaidāms arī kārtēkānā, kur pīnīti vienādas izredzes ir abiem latviešu 4 m veicējiem — Kārkliam un Beļem.

10 gadi

Latviešu sporta biedrība Daugavieši aizvada atzīmēja savu 10 gadu darbības jubileju. Šai laikā biedrība paveikusi rogu darbu, audzinājusi daudz jaunu un speciņu sportistu. Svinības notika Daugaviešu sporta namā, kuru biedrība uzcēla pagājušā gadā, klātesot vairāk kā 3000 personām.

Uzvaru reica biedrības prieknieks Imārs Rūpnērs, kas jau 10 gadus sekmi pilda savus uzdevumus.

Ziemas svētkos Valmierā notika ātrslidošanas sacīkstes jaunatnei. Tajās piedalījās arī latviešu bīdētāji solojāna rekordista Jāņa Dulga vecākais dēls Ivars. Jaunatnes grupā ar mažu slāidam viņš uzvarēja 300 m un 1000 m slidojumos. Likas, ka Dulga dēls nav nodomājis «stalgāi» lēva pēdās, jo viņam par solojānu labāk patik ātrslidošanas sports. Tāvam «stalgā» gan ir Dulga jaunākais dēls, kuru arī sauc Jāni. Viņš jau pagājušā vasarā uzstādījis rekordus 100 m skrējienā (10,6 sek.) un vēl šodien labots.

2,21 m angstlēkšanā

Berlīnē notika vieglatlētikas sacīkstes hallē. Arkl pasaulē rekordus angstlēkšanā laboja vācietis Bergmann. Viņš sasniegta 2,21 m angstumu. Pagājušā vasarā Bergmann uzstādītais rekords bija 2,19 m.

Val Simanis brauks uz Prāgu?

Mūsu futbolā sporta vadība pēc Ziemas svētkos sagatāva Prāgas Sportas uzacīnājumu sūtīt uz Prāgu latviešu futbolā treneri Simani. Simanis uzacīnāts par Prāgas Sportas jaunatnes treneri. Iesojāms, ka Simanis

Fināla spēle basketbolā

3. janvārī notiks basketbola meistarsacīkšu fināla spēle starp speciģajām Marsa un Danga-viešu vienībām. Sacīk-tei jau tagad izpārdo-tas visas iejās biļetes. Jā, mūsu sporta nams ar savām 15.000 vietām kļūst par lauru.

So uzacīnājumu pie-gems, kaut gan pašreiz viņš trenē Rīgas Vilku komandu. Agrākos ka-dos Simanis bija viens no mūsu labākajiem fut-bolistiem. Arī viņš pats ilgus gadus spēlēja RV vienībā.

So uzacīnājumu pie-gems, kaut gan pašreiz viņš trenē Rīgas Vilku komandu. Agrākos ka-dos Simanis bija viens no mūsu labākajiem fut-bolistiem. Arī viņš pats ilgus gadus spēlēja RV vienībā.

So uzacīnājumu pie-gems, kaut gan pašreiz viņš trenē Rīgas Vilku komandu. Agrākos ka-dos Simanis bija viens no mūsu labākajiem fut-bolistiem. Arī viņš pats ilgus gadus spēlēja RV vienībā.

JAPĀNAS PELDĒTĀJĀ RĪGĀ

Mūsu peļdbasteinā 18. janvārī redzēsim pasau-las slavenos japāņu pel-dētājus, kas rīdniek-tiem rādīs savu māks-lu.

JAPĀNAS PELDĒTĀJĀ RĪGĀ

Mūsu peļdbasteinā 18. janvārī redzēsim pasau-las slavenos japāņu pel-dētājus, kas rīdniek-tiem rādīs savu māks-lu.

JAPĀNAS PELDĒTĀJĀ RĪGĀ

Mūsu peļdbasteinā 18. janvārī redzēsim pasau-las slavenos japāņu pel-dētājus, kas rīdniek-tiem rādīs savu māks-lu.

30 dienas Maskavas slimnicā

FUTBOLISTA A. SIMAŅA PIEREDZĒJUMI PADOMJU ZEMĒ. (4. turpinājums)

Toreiz es domāju, ka ātrās palīdzības auto atbrauks ātri, bet šai ziņā stipri maldijos. Vairāk kā pusstundu stadionā salu un mocījos ar lielajām sāpēm, līdz beidzot ieradās tik ļoti gaidītais palīdzības ierods. Domāju, ka nu būšu grūtāko brīdī pārvarējis, bet patiesībā tagad tikai istās grūtības sākās. Pirmo vilšanos sagādāja pats auto. Man stāstīja, ka ieradīsoties moderns ātrās palīdzības auto, kurā netrūkst nekādas ērtības; bet kad mani ienesa no gērbtuves, tad «neredzētā brīnuma» vietā ieradzījū vecu Forda tipa mašīnu. Gribēju pemt līdzī savu mēteli, bet auto pavadītājs — sanitāro man to aizlīdzda, jo visu vajadzīgo varēšot atrast mašīnā. Sākām liet pāri nāras malai. Auto neželīgi kratīja, nodarot ievainotai kājai nepanesamas sāpes. Līdzu lai brauc lēnāk, bet sapēmu ļoti strupu atbildi, ka viņi paši to labāk zināšot. Nevedot jau slimnieku pirmo reizi. Mašīnā, kur no solitā siltuma un ērtībām nebija ne vēsts, sāku aizvien vairāk saist. Šeit man izpalīdzēja Maskavā piekomandētais pavadoņs Nikitins. Viņš pār-sedza mani ar savu mēteli. Vēlāk mētele aizdošana sagādāja tā īpašniekam lielas nepatīksmas. Mani ienesa slimnicā ar visu mēteli. Kad Nikitins gribēja mēteli atgūt, tad viņam paskaidroja, ka Maskavas slimnicās pastāvot noteikums — visas drēbes kas atrodas pie slimnieka, uzskatāmas par viņa īpašumu un no slimnīcas netiekot izdotas. Nelīdzēja arī mani iebildumi, ne arī Nikitina uz-rādītā čekas kartiņa. «Grafika» paredzēja tā un tur neko nevarēja darīt. Nikitīnam nācās apm. pus-stundas garo ceļu no slimnīcas uz-stadionu pie — 7' sala mērot uz-vaikā. Mēteli viņš atguva tikai otrā dienā, kad atnesa vietā manu mēteli.

vienstāvīgu mājiņu virkni. Jā, tā nu bija Maskavas labākā slimnica. Mierināju sevi, ka galvenais nav slimnīcas ārējais izskats, bet gan ārsti un kopšana. Es vēl nenojautu kādas ciešanas mani šeit sagaidā, kad novietojos uzgaidāmās telpās. Cik zināju par Rīgas slimnicām, tad ievestos slimniekus dežūrējošais ārsts nekavēdamies izmeklēja un novietoja vajadzīgā nodalā. Gaidīju šādu ātru rīcību arī šeit, bet atkal vilos. Dežūrējošais ārsts bija ļoti aizņemts. Viņš pašreiz apstaigāja slimniekus barakās. Aizrādīju sanitāram, ka izmeklēšana nemaz nav vajadzīga, jo man lausta kāja un lūdzu, lai mani ievieto attiecīgā nodalā. Sapēmu pārmetošu atbildi, ka šai slimnicā pastāvot stingra un noteikta kārtība, kuru nosakot plāni un grafikas. Ciešot stipras sāpes turpināju gaidīt dežūrējošā ārsta ierašanos.

Sāku iepazīties ar uzgaidāmo telpu, kurā biju novietots. Sienu krāsu nevarēja noteikt. To varēja atzīmēt par visādu, tikai ne baltu. Visur, kur vien skats sniedzās, rēgojās atbaidoša netīrība un nekārtība. Uz sienām bija redzami daudzi sarecējuši asiņu plankumi. Caur uzgaidāmo telpu nepārtraukti staigāja slimnieki. Viņu nožēlojamo apģērbu vēl pastiprināja trūcīgais ievainojumu apsejs. Kādam vīram no galvas, cauri apsejam, sūcās tumši sarkani asins pilieni. Kāda sieviete bija palikusi vairs tikai pusroka. Tālākās telpās nepārtraukti dzirdēju skaļus valdus un kliezienus. Tik drausmīgi cilvēki varēja kliegt vienīgi neciešamās sāpēs. Šie nedaudzīe mirkļi slimnicā mani radīja mocošu neziņas sajūtu par kājas ārstēšanu. Tik ļoti vēlējos, kad varētu šai brīdī atrasties Rīgas slimnicā, pie tik pierastā klusuma un tīrības.

Beidzot ieradās ilgi gaidītais ārsts. Viņš neticēja, ka esmu pārlauzis kāju, bet sāka manu savainojumu izmeklēt, uzsverot, ka šeit neesot kāda «buržuju» pilsēta, bet Maskava, kur visas vainas sliki izmeklējot, lai jau no pirmā brīža būtu ievadīta pareiza ārstēšana. Kājās man atradās garās futbola zeķes, kuras cieši piegūlās. Ārsts zeķes mēģināja novilkēt, kas radīja neciešamas sāpes.

(Turpinājums sekos.)

MASKAVAS LABĀKĀ SLIMNICĀ.
Pēc neizciešamās kratišanas biju ļoti laimīgs, kad sasniedzām gala mērķi. «Biedri, jūs ārstēšanas Maskavas labākā slimnicā» uzsvēra vairākkārt mani pavadoņi. Cerēju ieradūt lielu un gaišu ēku, bet mīlziņš bija mans pārsteigums, kad lolotās masīvās celtnes vietā saskatīju nolaistu div un

Bij. D. Michelsons

Finieru fabrika

Rīgā, Rūpniecības ielā 52. Tair. 61188. Tek. rēķ. 85133

PERK: koka un dzelzs mucas, stikla balonus, dažādas pudeles, jaunus un liet. korķus ķimeņu sēklas,

Ēteriskas eļļas, esences, dažādas garšvielas, citronskābi, vīnskābi un dažādas ķīmikālijas

RĪGAS VĪNU UN LIĶIERU FABRIKA

(OTTO SCHWARZ)
Valņu ielā Nr. 16, dzīvoklis 4

Saplākšņu fabrika
Rīgā, Ūdens ielā 6/7

BIBLIOTĒKA